

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01673/20-6

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. ledna 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl o odvolání žadatele o informace pana Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108, Praha 3 proti rozhodnutí povinného subjektu Pražská plynárenská, a.s., IČ: 60193492, se sídlem Národní 37, Praha 1, o odmítnutí žádosti č.j. 03/2020 ze dne 11. května 2020, takto:

- I. V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a ustanovením § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), se část výroku rozhodnutí povinného subjektu mění následovně: „Pražská plynárenská, a.s. (dále jen „povinný subjekt“), příslušný jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 InfZ o odmítnutí bodu IV. žádosti a ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 InfZ o částečném odmítnutí bodu V. žádosti pana Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108, Praha 3 (dále jen „žadatel“), v ostatní části se rozhodnutí o bodech IV. a V. žádosti potvrzuje.
- II. V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správní řád rozhodnutí povinného subjektu o bodech I., II. a III. žádosti ruší a věc se vrací k novému pojednání.

Odůvodnění

I.

Pan Mgr. et Mgr. Jakub Michálek, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108 Praha 3 (dále jen „žadatel o informace“ nebo „odvolatel“) požádal dne 20. 4. 2019 Pražskou plynárenskou, a.s., IČ: 60193492, se sídlem Národní 37, Praha 1, (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

- I. Rozpis všech nákladů vzniklých v roce 2017 v koncernu Pražská plynárenská, a.s. ve prospěch Ing. Pavla Janečka (např. odměna a podíl na zisku v Pražské plynárenské, a.s. a v jí ovládaných obchodních společnostech, plnění z uzavřených smluv apod.).*
- II. Seznam dalších výhod poskytnutých Ing. Pavlu Janečkovi jako je bezplatné užívání automobilu, telefonu, bytu, příspěvek na dovolenou apod.- u každé položky seznamu prosím uveďte náklady společnosti na zajištění výhody v roce 2017 nebo na její pořízení a dále třídu či jinou specifikaci kvality výrobku či služby.*
- III. Seznam destinací pracovních cest Ing. Pavla Janečka v roce 2017 s uvedením data pracovní cesty a účelu.*
- IV. Seznam účetních případů týkajících se zajištění reklamy (např. mediální, PR služby, inzerce) ve prospěch koncernu Pražská plynárenská, a.s. v roce 2017 s uvedením zprostředkovatele (mediální či reklamní agentury) a média, ve kterém byla reklama publikována, nákladů na tuto reklamu.*
- V. Dokumentace zaměstnaneckých voleb koncernu do dozorčí rady Pražské plynárenské, a.s., zejména protokol o výsledku voleb, seznam návrhů s uvedením toho, kdo návrh kandidáta předložil, počet hlasujících a hlasy pro jednotlivé kandidáty, složení volební komise.*

Povinný subjekt žádost svým rozhodnutím č.j. 03/2020, ze dne 10.3.2020 odmítl s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. V odůvodnění svého rozhodnutí k bodům 1. až 3. žádosti uvedl odkaz na ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. s tím, že jsou požadovány osobní údaje a další informace k soukromí fyzické osoby, kterou je Ing. Pavel Janeček, předseda představenstva povinného subjektu. Z tohoto důvodu přistoupil k provedení testu proporcionality v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 17. října 2017 sp. zn. IV. ÚS 1378/16 a dospěl k závěru, že nejsou splněna tři ze čtyřech definovaných kritérií, jejichž kumulativní splnění je podmínkou pro poskytnutí požadované informace. K bodu 4. žádosti povinný subjekt uvedl, že informaci nelze poskytnout s odkazem na § 9 zákona č. 106/1999 Sb., kdy dle interní směrnice povinného subjektu jsou mimo jiné za skutečnosti tvořící obchodní tajemství považovány: seznamy dodavatelů, způsob koupě, objem nakupovaného zboží, služeb a stavebních prací, výše provize a odměn, vzorce a kalkulace výpočtu cen, slev a odměn. V neposlední řadě se povinný subjekt domnívá, že žádost naplňuje znaky zneužití práva, neb jejím účelem není kontrola toku veřejných financí, ale účel zcela jiný, navázaný na tržní prostředí. K bodu 5. žádosti povinný subjekt informace odmítl s odkazem na ustanovení § 9 zákona č. 106/1999 Sb., kdy dle interní směrnice patří mezi skutečnosti tvořící obchodní tajemství mimo jiné vnitropodniková evidence a administrativa a záznamy z jednání. Uvedené písemnosti rovněž obsahují informace dotýkající se soukromí konkrétních osob, a navíc ani v rámci povinného subjektu nejsou tyto dokumenty zpřístupněny všem zaměstnancům.

Rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 10. března 2020, žadatel podal proti rozhodnutí dne 25. 3. 2020 odvolání. Odvolatel uvedl, že o informace žádá mimo jiné z důvodu, že tyto nebyl schopen získat z titulu členství představitelů České pirátské strany v dozorčí radě povinného subjektu, jelikož ten v této věci neposkytuje součinnost. Žadatel podotýká, že dozorčí radě

nejsou poskytovány ani jiné informace, které jsou zásadní pro její činnost jako kontrolního orgánu. Odvolatel se odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, kdy je naopak přesvědčen, že všechna kritéria platového nálezu splňuje a informace by mu měly být poskytnuty, resp. povinný subjekt je povinen mu je poskytnout.

Žadatel dále rozporuje odmítnutí žádosti s odkazem na obchodní tajemství a odkazuje na ustanovení § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy obchodní tajemství tvoří „konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastníci zajišťují ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení. Dle odvolatele tedy pouhé označení některých informací jako obchodního tajemství není dostačující. V neposlední řadě je třeba respektovat ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., protože dle odvolatele povinný subjekt hospodaří s veřejnými prostředky.

Pokud jde o informace požadované o zaměstnaneckých volbách do dozorčí rady povinného subjektu, je odvolatel přesvědčen, že ani tyto údaje nemohou být obchodním tajemstvím, dále není zřejmé, jak by mohly požadované informace zasahovat do soukromí konkrétních osob. I pokud by bylo připsáno, že dané informace do soukromí konkrétních osob zasahují, dle odvolatele by převážilo po provedení testu proporcionality právo na informace nad právem na soukromí.

S ohledem na výše uvedené považuje odvolatel vydané rozhodnutí za rozporné s právními předpisy a žádá dle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., aby nadřízený orgán poskytnutí informací povinnému subjektu nařídil.

Odvolání bylo postoupeno nadřízenému orgánu, kterým je, v souladu s ustanovením § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., Úřad. Svým rozhodnutím ze dne 24. dubna 2020, č.j. 01673/20-2, rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc vrátil k novému projednání se závazným právním názorem.

Dle rozhodnutí Úřadu měl povinný subjekt v rámci nového projednání jednak umožnit žadateli o informace v souladu s ustanovením § 4 odst. 3 správního řádu, aby svoji žádost doplnil či odůvodnil před tím, než povinný subjekt znovu provede test proporcionality ve smyslu nálezu Ústavního soudu výše specifikovaného. S případným doplněním odůvodnění žádosti žadatelem, a za předpokladu existence zákonného důvodu pro odmítnutí žádosti, se měl povinný subjekt ve svém rozhodnutí řádně vypořádat. Dále bylo povinnému subjektu uloženo při provedení testu proporcionality zohlednit zvláštní právní předpisy vztahující se na obchodní korporace a jejich uspořádání, též své specifické postavení povinného subjektu, kdy je zároveň obchodní společností pohybující se v tržním a konkurenčním prostředí, neboť test proporcionality je, dle názoru Úřadu, třeba zasadit do celkového kontextu specifického postavení obchodní společnosti jako povinného subjektu působícího v tržním prostředí. Povinný subjekt měl konečně znovu posoudit povahu informací, u kterých shledal důvod pro odmítnutí žádosti dle § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a případně řádně odůvodnit odkaz na toto ustanovení, s ohledem na definici obchodního tajemství uvedenou v § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy všechny znaky zde uvedené musí být splněny současně. Skutečnost krátkých zákonných lhůt nemůže vést k porušení základních zásad řízení v neprospěch žadatele, o čemž byl povinný subjekt nadřízeným orgánem spraven. Žadateli o informace je nezbytné poskytnout přiměřenou

lhůtu k případnému doplnění žádosti, která bude stanovena s ohledem na lhůty pro vyřízení žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. V neposlední řadě nadřízený orgán doplnil, že veškeré podklady pro rozhodnutí, které povinný subjekt v rámci vedeného řízení shromáždí, či na které odkáže ve svém rozhodnutí, musí být součástí spisové dokumentace. Své rozhodnutí podrobně odůvodnil.

Povinný subjekt žádost na základě rozhodnutí nadřízeného orgánu znovu posoudil, žadatele vyzval k doplnění žádosti za účelem provedení testu proporcionality a následně dne 11. 5. 2020 vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti č.j. 03/2020, kterým s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4, § 8a, § 8b a § 9 zákona č. 106/1999 Sb. odmítl žádost v bodech I., II., III., IV. a dále v bodě V. žádosti dokumentaci zaměstnaneckých voleb koncernu do dozorčí rady Pražské plynárenské a.s., zejména protokol o výsledku voleb, seznam návrhů s uvedením toho, kdo návrh kandidáta předložil, počet hlasujících a hlasy pro jednotlivé kandidáty, složení volební komise. Své rozhodnutí podrobně odůvodnil, a to k jednotlivým bodům žádosti.

Žadatel podal proti rozhodnutí povinného subjektu dne 26. 5. 2020 odvolání, kdy napadá rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v plném rozsahu (ve vazbě na konkrétní zákonné důvody připojuje odůvodnění) a trvá na poskytnutí veškerých požadovaných informací.

II.

Povinný subjekt neshledal důvod pro změnu svého rozhodnutí, setrval na svém stanovisku a důvodech rozhodnutí. Odvolání žadatele o informace spolu se spisovým materiálem i stanoviskem dne 10. června 2020 postoupil nadřízenému orgánu. Dle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. je příslušným nadřízeným orgánem opět Úřad.

III.

Úřad na základě řádně a včas podaného odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Podané odvolání bylo srozumitelné, z podání bylo patrné, čeho se žadatel o informace domáhá i v jakém rozsahu rozhodnutí povinného subjektu napadá, proto jej nebylo nutné vyzývat k doplnění podání.

Žadatel ve svém odvolání uplatnil následující námitky:

1. Odvolatel je toho názoru, že bod III. žádosti neobsahuje osobní údaje, jelikož požadoval poskytnutí seznamu destinací pracovních cest, které v roce 2017 absolvoval předseda představenstva Pražské plynárenské. Ani informace pod bodem II., tedy bezplatné užívání automobilu, bytu či telefonu, se nevztahuje na příjmy předsedy představenstva, a nelze tedy odmítnutí žádosti zdůvodnit odkazem na platový nález soudu. Tyto údaje tedy měly být dle jeho názoru poskytnuty.

2. Žadatel je přesvědčen, že i kdyby se v daném případě uplatnil platový nález Ústavního soudu sp. zn. IV ÚS 1378/16 ze dne 17. října 2017, všechna jím definovaná kritéria splňuje a uvádí následující:

a) Podání žádosti bylo vedeno účelem přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu. Požadované informace mají sloužit jako jeden z podkladů k prověření konkrétních novinových článků. Informace z článků nasvědčují tomu, že povinný subjekt nestandardním

způsobem hospodaří s prostředky, kterými disponuje. Tyto pochybnosti spolu s neochotou poskytovat dostatečné informace dokonce i členům dozorčí rady, svědčí o důvodných podezřeních, že o jejím správném hospodaření jsou pochybnosti. V neposlední řadě pak porušování zákona o svobodném přístupu k informacím ze strany povinného subjektu znemožňuje zmíněné problémy efektivně řešit a uplatňovat právo na veřejnou kontrolu této městské firmy. Odvolatel jako poslanec zvolený za hl. m. Prahu toto netransparentní nakládání s veřejným majetkem řeší.

b) Požadované informace se beze sporu týkají veřejného zájmu. Pokud jde o podrobné odůvodnění, odkazuje žadatel na argumentaci pod písm. a).

c) Žadatel splňuje dle svého přesvědčení definici „společenského hlídačského psa“. Právě prostřednictvím svých politických zástupců může veřejnost artikulovat své zájmy a dohlížet na to, zda jsou věci veřejné spravovány řádným způsobem a zda je i nakládáno hospodárně s veřejnými prostředky. Žadatel je navíc členem politické strany, která byla založena za účelem působit ve veřejném dění jako zmíněný „společenský hlídačský pes“- jedním z cílů České pirátské strany je dosáhnout větší transparentnosti hospodaření veřejných subjektů a vyvolat veřejnou diskusi o těchto otázkách.

d) Splnění podmínky existence požadovaných informací není povinným subjektem zpochybněno.

3. Žadatel upozorňuje, že souhlas dotčené osoby není podmínkou poskytnutí informace, podmínkou je pouze splnění testu proporcionality.

4. Dle žadatele dále neobstojí argumentace povinného subjektu pro odmítnutí informace pod bodem IV. žádosti, týkající se obchodního tajemství. Odkazuje na § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy pouhé označení informace v interní směrnici povinného subjektu nepostačuje. Není zřejmé, jak by prosté údaje o seznamu účetních případů týkajících se reklamy s uvedením jejího zprostředkovatele, média, v němž byla reklama publikována a nákladů na takové reklamy vynaložené, měly tvořit obchodní tajemství. Jde pouze o obecné údaje o smlouvách týkajících se reklamy. V této souvislosti rovněž upozorňuje na § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., kdy povinný subjekt hospodaří s veřejnými prostředky, a i kdyby tedy požadované informace obchodním tajemstvím byly, je nezbytné je poskytnout.

5. Pokud jde o informace k zaměstnaneckým volbám (bod V. žádosti), je zcestná argumentace, že se jedná o obchodní tajemství. Zároveň není jasné, jakým způsobem by požadované informace mohly zasahovat do soukromí jednotlivých osob, když jde pouze o obecné informace o průběhu zaměstnaneckých voleb.

6. Žadatel je toho názoru, že byl postupem povinného subjektu zkrácen na svých právech (právu na informace), kdy od podání žádosti uplynul rok, rozhodnutí povinného subjektu již bylo dvakrát zrušeno Úřadem, byla mu poskytnuta pouze část informace z pěti požadovaných bodů. S ohledem na tyto skutečnosti navrhuje, aby nadřízený orgán postupoval dle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. a poskytnutí informací povinnému subjektu nařídil.

K námitkám žadatele o informace Úřad uvádí následující:

Na úvod posuzovaného odvolání Úřad konstatuje, že již ve svém předchozím rozhodnutí dospěl k závěru, že v případě žádosti o informace, týkající se vyplacených odměn a poskytnutí dalších benefitů předsedovi představenstva Pražské plynárenské, a.s., je třeba provést test proporcionality a postupovat dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV ÚS 1378/16 ze dne 17. října 2017. S ohledem na specifické postavení povinného subjektu je rovněž nezbytné test proporcionality zasadit do celkového kontextu, kdy se jedná o obchodní

společnost řídící se předpisy soukromého práva, pohybujícího se v komerčním a konkurenčním prostředí.

Ad 1. Námitce odvolatele k bodu III. žádosti je třeba přisvědčit. Informace o destinacích a účelu služebních cest uskutečněných předsedou představenstva povinného subjektu nelze považovat za poskytnutí osobních údajů předsedy představenstva povinného subjektu. Nelze tedy informace požadované pod bodem III. ani podrobit testu proporcionality. Z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu není zřejmé, jakým způsobem poskytnutí informací o destinaci a účelu služební cesty zasahuje do soukromí předsedy představenstva, neboť jej v odůvodnění svého rozhodnutí ani konkrétně neřeší. Úřad je toho názoru, že pro odmítnutí této informace není dán žádný zákonný důvod.

Pokud jde o bezplatné užívání bytu, automobilu, telefonu, aj., nelze se ztotožnit s námitkou žadatele, že se nejedná o příjmy předsedy představenstva povinného subjektu. Bezplatné užívání věcí je součástí smlouvy o výkonu funkce či jiného smluvního ujednání, které souvisí či je vázané právě na výkon konkrétní funkce. V širším smyslu se tedy jedná o benefity, které jsou zaměstnanci/předsedovi k platu, mzdě či odměně poskytovány. Ostatně i sám žadatel ve své žádosti požadoval vyčíslení těchto benefitů. Skutečnost, že jsou věci k užívání poskytnuty bezplatně, neznamená, že se nejedná o část či formu odměny poskytované za výkon funkce. S ohledem na uvedené je třeba i tyto benefity považovat za součást odměny předsedy představenstva a jejich poskytnutí podrobit testu proporcionality. V této části shledal Úřad námitku nedůvodnou.

Ad 2. Úřad je toho názoru, že provedení testu proporcionality dle platového nálezu Ústavního soudu je důvodné vždy, kdy dochází ke střetu dvou základních lidských práv, což je v daném případě splněno. Nad rámec tohoto postupu je třeba zohlednit, že se nejedná o státní orgán ani územní samosprávný celek, ale obchodní společnost (zprostředkovaně) vlastněnou územním samosprávným celkem, jak již bylo v minulosti Úřadem zdůrazňováno; test proporcionality tak musí být proveden při zohlednění těchto specifik.

Úřad k řešené žádosti konstatuje, že nakládání s veřejnými prostředky tímto subjektem pak nespočívá v přímém čerpání prostředků z veřejných rozpočtů např. k pokrytí ztráty povinného subjektu, ale naopak v každoročním odvodu dividend vlastníku společnosti, hl. m. Praze do veřejných rozpočtů. Na straně druhé se na obchodní společnost typu povinného subjektu nevztahuje výklad veřejných prostředků ve smyslu § 2 písm. g) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť dle ustanovení § 1 odst. 3 se ustanovení tohoto zákona nevztahují na kontrolu právnických osob, k nimž stát nebo územní samosprávné celky plní funkci zakladatele podle zvláštních právních předpisů, s výjimkou kontroly poskytované veřejné finanční podpory podle tohoto zákona a podle zvláštního právního předpisu.

Povinný subjekt se pohybuje v tržním a konkurenčním prostředí, kdy společnosti, které nejsou ve 100% vlastnictví státu či samosprávného celku, odměny konkrétních osob z managementu zpravidla nezveřejňují. V daném případě lze poukázat příkladmo na další (konkurenční) distributory zemního plynu – ČEZ, a.s. a PRE, a.s., kdy se jedná o obchodní společnosti v jednom případě částečně vlastněné státem ve druhém případě je majoritním vlastníkem územně samosprávný celek hl. m. Praha. S ohledem na skutečnost, že uvedené obchodní společnosti nejsou ve 100% vlastnictví státu/samosprávného celku, neplyne

z judikatury oprávnění žádat o poskytnutí informací o výši odměn představenstva či dalších orgánů společnosti, resp. daným subjektům není stanovena judikaturou povinnost tyto údaje na žádost poskytnout. Údaje jsou k dispozici toliko v souhrnné informaci ve výroční zprávě obchodních společností a dalších veřejně dostupných listinách.

Ve vztahu k otázce poskytnutí informací, požadovaných pod bodem I. a II. žádosti, je tak třeba posoudit především postavení žadatele o informace ve vztahu k tzv. platovému nálezu (splnění jeho kritérií), a dále povahu požadovaných informací ve vztahu k pozici zastávané dotčenou osobou, ochraně jejího soukromí a povaze povinného subjektu jakožto obchodní společnosti pohybující se v tržním prostředí. Zohlednit je třeba i tu skutečnost, že se jedná o managerský post, který byl takto akcionářem obsazován, odměňovací schéma je nastaveno standardy užívanými v soukromé sféře, a takové odměňovací schéma počítá s neveřejností jednotlivých složek (na rozdíl od platových tabulek).

- a) Vyžádání informace má přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu. Věcí veřejného zájmu je beze sporu řádné fungování povinného subjektu. Je však otázkou, zda je věcí veřejného zájmu výše odměny konkrétní osoby představenstva společnosti. Žadatel požaduje výhradně informace k osobě předsedy představenstva, údaje k dalším členům představenstva či jiným orgánům povinného subjektu nepožaduje. Úřad k této otázce uvádí, že věcí veřejného zájmu není výše odměny Ing. Pavla Janečka jako fyzické osoby, ale výše odměny předsedy představenstva povinného subjektu, její odůvodnění a relevance ve vztahu k hospodářským výsledkům povinného subjektu. Námitka žadatele o informace je s ohledem na výše uvedené důvodná v tom smyslu, že výše odměn nejvyššího managementu povinného subjektu může přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu.
- b) Veřejným zájmem je, aby vlastník společnosti vykonával řádně svá práva, jejichž výkon bude zajišťovat s péčí řádného hospodáře. Obchodní společnost je prostřednictvím další obchodní společnosti 100% vlastněna hl. m. Prahou. Určení odměn předsedovi představenstva neprobíhá nahodile či bez stanovených pravidel. Povinný subjekt podrobně v odůvodnění rozhodnutí popsal, jak jsou odměny předsedy představenstva koncipovány, jaká jsou pravidla pro jejich vyplácení a kdo o výši odměn rozhoduje. Poskytnutí informací o výše odměny pouze jedné konkrétní osoby z vedení povinného subjektu – jeho nejvyššího představitele – je odůvodněno veřejným zájmem. Lze konstatovat, že i tato podmínka platového nálezu je splněna.
- c) Žadatel plní roli „společenského hlídacího psa“. K tomuto bodu odkazuje žadatel na svůj mandát poslance zvoleného za hl. m. Prahu a dále na cíle politické strany, jíž je členem. Při posouzení této otázky je dle názoru Úřadu třeba též zohlednit, že povinný subjekt je vlastněn hl. m. Prahou, jedná se tedy o majetek územního samosprávného celku. Žadatel, jako poslanec Parlamentu České republiky zvolený do zákonodárního sboru za hl. m. Prahu, je beze sporu osobou, která se ve veřejném prostoru pravidelně vyjadřuje, řeší otázky veřejného zájmu a též veřejně prezentuje své postoje i stanoviska. Dle názoru Úřadu je tedy i toto kritérium platového nálezu v daném případě splněno.
- d) Existence požadované informace není povinným subjektem rozporována.

Souhrnně řečeno, žadatel o informace, po doplnění těchto kritérií, splňuje postavení osoby podle tzv. platového nálezu.

Co se týče samotného poskytnutí informací pod bodem I. a II. žádosti, povinný subjekt by po provedeném testu proporcionality měl zvážit podobu, v jaké by byly informace pro žadatele poskytnutelné tak, aby došlo k co nejmenšímu zásahu do práva na ochranu osobních údajů dotčené osoby za současného zohlednění postavení povinného subjektu jako obchodní společnosti pohybující se v komerčním prostředí a jejích oprávněných zájmů. Zvýšenou ochranu pak informace požívají v rámci povinnosti jejich zveřejnění podle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., kdy vzhledem k tomu, že informace se zpřístupňují též neurčitému okruhu subjektů, které však nemusí splňovat podmínky tzv. platového nálezu tak, jako žadatel o informace, je možné tuto povinnost, v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, splnit zveřejněním doprovodné informace.

Ad 3. Tato námitka není důvodná. Ani povinný subjekt, ani odvolací orgán ve svých rozhodnutích nepodmínil poskytnutí požadované informace souhlasem dotčené osoby; povinný subjekt pouze tento nesouhlas a jeho důvody zohlednil v rámci prováděného testu proporcionality ve vztahu k právu na informační sebeurčení podle čl. 10 odst. 3 Listiny. Úřad považuje za nezbytné, aby práva dotčené osoby byla zachována a tato se k požadovaným osobním údajům mohla vyjádřit. Souhlas však nebyl předpokladem pro to, aby byly informace žadateli poskytnuty.

Ad 4. Tato námitka je nedůvodná. Povinný subjekt se podrobně zabýval všemi prvky, které obchodní tajemství definují ve smyslu § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a které musí být kumulativně splněny. Podrobně odůvodnil své úvahy, proč se jedná o informace konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné, běžně nedostupné, související s obchodním závodem a vlastníci zajišťuje jejich utajení. Úřad se s argumentací povinného subjektu ztotožňuje. Odkaz na interní směrnici povinného subjektu je pouze jedním z argumentů povinného subjektu, kdy je zřejmé, že utajení požadovaných informací není nahodilé ani dodatečné, ale právě naopak, povinný subjekt má jasný vnitřní předpis ze dne 18. 12. 2018 definující, které informace jsou obchodním tajemstvím, jak jsou zaměstnanci a další osoby povinné s informacemi nakládat. Vnitřní instrukce tak není důvodem obchodního tajemství, slouží pouze pro jeho dokreslení.

Co se týče odkazu na ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., kdy „*při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství*“ Úřad odkazuje na své odůvodnění ad 2. Dané ustanovení vychází z definice veřejných prostředků, zakotvené v zákoně č. 320/2001 Sb., který však v daném případě nelze na povinný subjekt plně aplikovat. Nelze tak přisvědčit námitce, že v daném případě by informace měly být automaticky poskytnuty na základě tohoto titulu (srov. FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 463.).

Ad 5. Povinný subjekt částečně odmítl poskytnout informaci o tom, kdo kandidáty dozorčí rady v rámci zaměstnaneckých voleb nominoval, a to s odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Ve svém rozhodnutí řádně odůvodnil, proč těmito informacemi nedisponuje a nemá povinnost disponovat, neboť žádný právní předpis mu tuto povinnost neukládá. Dále poukázal na skutečnost, že volby se konaly v roce 2012 a ani následně taková povinnost povinnému subjektu právními předpisy stanovena nebyla. Úřad se ztotožňuje v této části s odůvodněním povinného subjektu a shledává námitku nedůvodnou. Žadateli

o informace byl poskytnut protokol o průběhu voleb ze dne 9. 1. 2012, ze kterého je zřejmé, kolik hlasů každý z kandidátů získal, jaké bylo složení volební komise, kolik bylo oprávněných voličů celkem a kolik z tohoto počtu v rámci voleb skutečně hlasovalo, tedy informace pro povinný subjekt dostupná. Námitku tak shledal Úřad jako nedůvodnou, protože žádný právní předpis neukládá povinnému subjektu písemně vést a uchovávat záznamy o tom, kteří kandidáti a kým byli nominováni do zaměstnaneckých voleb.

Ad 6. Odvolatel v rámci podaného odvolání navrhuje, aby bylo rozhodnutí povinného subjektu zrušeno a nadřízený orgán nařídil požadované informace poskytnout. Úřad po přezkoumání postupu a rozhodnutí povinného subjektu ve věci dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro postup dle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Rozhodnutí povinného subjektu bylo zrušeno a vráceno k novému projednání v bodech I. a II. V bodě III. Úřad neshledal zákonný důvod pro odmítnutí žádosti, nicméně nadřízenému orgánu není známo, v jaké konkrétní podobě povinný subjekt požadovanou informací disponuje. V bodě IV. dospěl Úřad k závěru, že odmítnutí požadované informace s odkazem na obchodní tajemství bylo řádně a v souladu s platnými právními předpisy odůvodněno, povinný subjekt tedy žádost odmítl v souladu se zákonem. V bodě V. žádosti Úřad dospěl k závěru, že částečné odmítnutí žádosti je důvodné a v souladu s platnými právními předpisy.

IV.

Úřad po posouzení žádosti o informace i odvolání ve vzájemných souvislostech dospěl k závěru, že informace požadované pod bodem I. a II. je povinný subjekt na základě provedení testu proporcionality dle platového nálezu Ústavního soudu žadateli o informace v určité podobě povinen poskytnout. V souladu s platnou právní úpravou i judikaturou je minimálně výši odměn členů představenstva, v případě obchodní společnosti (zprostředkovaně) vlastněné sto procenty územním samosprávným celkem, nezbytné v řešeném případě poskytnout. Úřad však nevydal rozhodnutí o povinnosti informaci poskytnout (informační příkaz dle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.) z následujících důvodů. Povinný subjekt je s ohledem na platnou právní úpravu povinen posoudit, v jaké konkrétní podobě informaci žadateli poskytne. Žadatel požadoval výhradně informace o výši odměn a dalších benefitů předsedy představenstva. V souladu s ustanovením § 12 zákona č. 106/1999 Sb. je dle názoru Úřadu na povinném subjektu, jakou vhodnou formu zvolí, aby poskytnutá informace v nejmenší možné míře zasahovala do práva na ochranu osobních údajů, tedy předsedy představenstva společnosti, a zároveň měla pro žadatele pro informaci dostačující informační hodnotu ve vztahu k jím požadované informaci. Povinný subjekt je tedy povinen zvážit, v jaké konkrétní podobě informaci o výši odměn a dalších benefitech předsedy představenstva, případně v souhrnu vrcholného managementu, žadateli o informace poskytne. K výše uvedenému dále Úřad doplňuje, že ke zvolení vhodného postupu by beze sporu bylo účelné vyjádření vlastníka povinného subjektu, tedy hl. m. Prahy, ač se nejedná o zákonný požadavek. Právě i vlastník povinného subjektu je povinen postupovat při správě svého majetku s péčí řádného hospodáře. Úřad k řešené žádosti dále doplňuje, že jsou jen s velkými obtížemi (pokud vůbec), veřejně dostupné informace komerčních subjektů konkurujících povinnému subjektu, které by umožňovaly porovnání výše odměn poskytovaným osobám na obdobných pozicích. Žádný z dodavatelů plynu se nenachází ve stejném postavení jako povinný subjekt, z veřejných zdrojů tedy není běžně dostupná výše odměn jejich nejvyššího managementu.

Úřad je dále toho názoru, že v daném případě nelze uplatnit postup dle ustanovení § 5 odst.

3 zákona č. 106/1999 Sb. v tom smyslu, že by poskytnuté údaje o výši příjmu předsedy představenstva a dalších benefitech měly být bez dalšího zveřejněny. Pokud Ústavní soud v platovém nálezu podmínil poskytnutí požadovaných informací kumulativním splněním čtyřech kritérií, nelze dospět k obecnému závěru, že následně má být uvedená informace zveřejněna, a tedy bez dalšího posuzování poskytnuta neomezenému počtu osob, které uvedená kritéria platového nálezu nesplňují. Uvedený postup by byl nejen popřením stávající judikatury, ale znamenal by ve svém důsledku daleko citelnější zásah do soukromí dotčené osoby, než je poskytnutí požadovaných údajů konkrétní osobě. Úřad je tedy přesvědčen, že poskytnuté informace s ohledem na výše uvedené nelze ve smyslu § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. zveřejnit, ale toliko odkázat na skutečnost, že tato informace byla poskytnuta. V neposlední řadě je nezbytné doplnit, že žadatel o informace při dalším nakládání s poskytnutými informacemi je povinen dodržovat platnou právní úpravu, a to jak v oblasti zpracování osobních údajů, tak i ochranou osobnosti. Poskytnutí informací na žádost žadateli o informace automaticky neznamená, že je žadatel zbaven odpovědnosti v případě jejich dalšího nakládání, která plyne z platných právních předpisů.

Výši odměny předsedy představenstva pak v současné době lze jen velmi těžko porovnat s příjmy osob v obdobném postavení, neb platná právní úprava neukládá povinnost takové údaje zveřejňovat ostatním konkurenčním společnostem, ač např. ČEZ, a.s. či PRE, a.s. jsou rovněž subjekty, které jsou částečně vlastněny státem, resp. majoritně hl. m. Prahou. Je tedy výhradně na žadateli o informace, aby poskytnutou informaci užil k takovému účelu a takovým způsobem, aby nepostupoval v rozporu s ochranou osobních údajů, ochranou osobnosti či svým postupem ve svém důsledku nepoškodil zájmy vlastníka povinného subjektu a nevystavoval se tak možnému právnímu postihu.

K bodu III. žádosti je povinný subjekt povinen poskytnout požadovanou informaci o uskutečněných služebních cestách a jejich účelu, kdy v daném případě nejsou dány zákonné důvody odkazující na ochranu osobních údajů pro jejich neposkytnutí.

K bodu IV. žádosti Úřad dospěl k závěru, že povinný subjekt žádost odmítl na základě zákonného důvodu a své rozhodnutí řádně odůvodnil.

K bodu V. žádosti Úřad dospěl k závěru, že povinný subjekt poskytl žadateli všechny dostupné informace a odmítnutí poskytnout dalších požadované informace bylo v souladu s platnou právní úpravou řádně odůvodněno, kdy žádný právní předpis povinnému subjektu neukládá, aby evidoval a následně archivoval informace o tom, kdo konkrétní kandidáty pro volbu v zaměstnaneckých volbách nominoval.

Úřad shledal, že postup povinného subjektu spočívající v odmítnutí bodu IV. žádosti a částečném odmítnutí bodu V. žádosti je v souladu s platnými právními předpisy. Vzhledem ke znění výroku rozhodnutí povinného subjektu však bylo nezbytné přistoupit k jeho změně ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Pro tento postup byly splněny všechny zákonné podmínky, Úřad nezměnil ani právní kvalifikaci užitou ve výroku rozhodnutí ani neměnil odůvodnění rozhodnutí způsobem, který by mohl být považován za překvapivý. V rámci řízení o odvolání nedoplňoval žádné podklady pro rozhodnutí, proto nebylo nutno žadatele o informace vyzývat, aby se před vydáním tohoto rozhodnutí k podkladům vyjádřil.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 30. června 2020

otisk
úředního
razítka

Mgr. Markéta Pokorná
vedoucí odd. rozhodování
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. Pan Mgr. et Mgr. Jakub Michálek, Bořivojova 108, Praha 3, ID DS: 4memzkm
2. Pražská plynárenská, a.s., Národní 38, Praha 1, ID DS: au7cgsv